فوتبال جهان

سیمئونه در رؤیای فینال خانگی

دیه‌گو سیمئونه امیدوار است اتلتیکو مادرید بتواند به فینال لیگ قهرمانان اروپا برسد؛ مسابقه‌ای که قرار است در ورزشگاه خانگی این تیم، متروپولیتانو، برگزار شود. با این حال، سرمربی آرژانتینی تأکید دارد که تیمش نباید اجازه دهد این رؤیا تمرکز بازیکنان را از مسابقات پیش رو منحرف کند.

سیمئونه پیش از دیدار حساس مقابل منچستریونایتد گفت که در قالب جدید لیگ قهرمانان، کسب امتیاز برای صعود اهمیت زیادی دارد و اتلتیکو نیز باید مانند سایر مدعیان برای جمع‌آوری امتیازات تلاش کند. او همچنین از خولین آلوارز دفاع کرد و با اشاره به توانایی‌های تیمی این مهاجم، ابراز امیدواری کرد که او دوباره به سطح گلزنی مورد انتظار برسد.

سرمربی اتلتیکو، منچستریونایتد را تیمی خطرناک با پرس مؤثر و بازیکنان سریع توصیف کرد. او مدیریت انرژی بازیکنان، انتخاب ترکیب اولیه مناسب و حفظ تعادل تیمی را عوامل کلیدی موفقیت دانست و گفت اتلتیکو باید با تمرکز بر هر مسابقه، مسیر رسیدن به اهداف بزرگش را طی کند.

راز شروع‌های طوفانی چلسی فاش شد

شروع‌های برق‌آسا به یکی از ویژگی‌های چلسی در فصل جاری تبدیل شده است؛ روندی که مورگان راجرز، مهاجم این تیم، آن را نتیجه آماده‌سازی ذهنی و صحبت‌های پیش از مسابقه ژابی آلونسو می‌داند.

چلسی در آخرین دیدار خود با نتیجه ۵ بریک بورنموث را شکست داد و در همان دقایق ابتدایی دو بار به گل رسید. راجرز معتقد است سرمربی اسپانیایی بازیکنان را با انگیزه و آمادگی لازم وارد زمین می‌کند تا از همان ابتدا فشار زیادی به حریف وارد کنند. او تأکید کرد که گلزنی زودهنگام، به‌ویژه در بازی‌های خانگی، به تیم کمک کرده است تا کنترل مسابقه را در اختیار بگیرد.

آمار چلسی نیز این روند را تأیید می‌کند. آبی‌های لندن مقابل فولام در ۳۸ ثانیه، برایتون در دقیقه سوم، آرسنال پس از ۷۷ ثانیه و هال‌سیتی در دقیقه ششم گلزنی کردند. راجرز همچنین با شوخی درباره تمرین ضربات ایستگاهی گفت که از سپردن این وظیفه به جردن هندرسون چندان خوشحال نیست، اما تا زمانی که تیم گل می‌زند، نتیجه از هر چیزی مهم‌تر است.

ژیرو: آنچلوتی کوچکتر است اما احترامش واجب!

اولیویه ژیرو، مهاجم باتجربه فرانسوی لیل، معتقد است احترام به جایگاه سرمربی باید فراتر از سن و سابقه بازیکنان باشد. او با وجود اینکه ۳ سال از داویده آنچلوتی، سرمربی ۳۷ ساله تیمش، بزرگ‌تر است، همچنان او را با ضمیر محترمانه خطاب می‌کند.

ژیرو ۴۰ ساله در توضیح این رفتار گفت که از ابتدا اصرار داشته است سرمربی خود را با ضمیر رسمی «شما» خطاب کند، زیرا او رئیسش در مجموعه تیم است. به اعتقاد مهاجم فرانسوی، احترام متقابل یکی از اصول اساسی فوتبال حرفه‌ای است و رعایت آن می‌تواند الگویی مناسب برای بازیکنان جوان باشد.

او تأکید کرد که سابقه طولانی بازی در بالاترین سطح فوتبال، دلیلی برای نادیده گرفتن سلسله‌مراتب حرفه‌ای نیست. از نگاه ژیرو، رابطه بازیکن و سرمربی باید بر پایه احترام و شناخت مسئولیت‌ها شکل بگیرد؛ حتی اگر بازیکن تجربه بیشتری داشته باشد و مربی در آغاز مسیر حرفه‌ای خود قرار گرفته باشد.

بازگشت درخشان دنیل مالدینی

دنیل مالدینی در کالیاری روزهای درخشانی را پشت سر می‌گذارد و امیدوار است با ادامه این روند، جایگاه خود را در فوتبال ایتالیا تثبیت کند. مهاجم ۲۵ ساله‌ای که سال‌ها زیر سایه نام بزرگ پدرش، پائولو مالدینی، و پدربزرگش، چزاره مالدینی، قرار داشت، اکنون با گلزنی‌های پیاپی توجه‌ها را به خود جلب کرده است.

او پس از تجربه حضور در تیم‌های مختلف ایتالیایی، در کالیاری شرایط باثبات‌تری پیدا کرده است. گلزنی مقابل یوونتوس، چهارمین بازی متوالی او با گل بود؛ آماری که جایگاهش را در خط حمله تیم تقویت کرده است. گل‌های مالدینی در این دوره نیز اهمیت زیادی داشته‌اند و به نتایج کالیاری کمک کرده‌اند.

این درخشش در شرایطی رقم خورده که او اخیراً به دلیل تصادف رانندگی در میلان با حواشی خارج از زمین روبه‌رو شده بود. مالدینی با انتشار توضیحاتی درباره نتایج آزمایش‌های خود، برخی گزارش‌ها را رد کرد. اکنون تمرکز او بر فوتبال است و اعتماد فابیو پیساکانه، سرمربی کالیاری، فرصت مناسبی برای نمایش توانایی‌هایش فراهم کرده است.

بحران دفاعی؛ دردسر آموریم در میلان

دریافت گل‌های تکراری از روی ضربات ایستگاهی به یکی از نگرانی‌های اصلی روبن آموریم تبدیل شده است. میلان در ۶ مسابقه ابتدایی فصل ۳ بار از روی کرنر دروازه‌اش را بازشده دیده و این ضعف، با وجود کسب ۳ پیروزی و ۳ تساوی، نگرانی‌هایی درباره سازمان دفاعی تیم ایجاد کرده است.

در دیدار اخیر مقابل ساسولو نیز اودنتال از ناهماهنگی مدافعان میلان استفاده کرد و به گل رسید. پیش از آن، گاتی در بازی برابر یوونتوس و آدامز مقابل تورینو از شرایط مشابهی برای گلزنی بهره برده بودند. تکرار این اتفاقات نشان می‌دهد که مشکل تنها به یک اشتباه مقطعی محدود نیست و نیاز به اصلاح در نحوه جایگیری و تمرکز بازیکنان دارد. آموریم پس از تساوی مقابل ساسولو از دریافت چنین گل‌هایی ابراز نارضایتی کرد و معتقد بود تیمش با این اشتباهات امتیازات مهمی را از دست می‌دهد. مصدومیت عضلانی ماتئو گابیا، مدافع میانی میلان، نیز شرایط را دشوارتر کرده است.

بازگشت رونالدو در سایه جنجال
من بهترینم برمی‌گردم

گزارش یک

فرخ حسابی
خبرنگار

کریستیانو رونالدو هنوز حاضر نیست از جایگاه خود در فوتبال جهان عقب‌نشینی کند؛ حتی وقتی اختلاف با سرمربی تیم ملی پرتغال، آینده حضورش در این تیم را تحت‌تأثیر قرار داده است. مهاجم ۴۱ ساله النصر در تازه‌ترین اظهاراتش بار دیگر بر این باور تأکید کرده که بهترین بازیکن تاریخ فوتبال است؛ موضعی که همزمان با ادامه پرونده انضباطی او، بحث درباره جایگاه و نفوذش در فوتبال پرتغال را دوباره به جریان انداخته است.

فدراسیون در انتظار بازگشت کاپیتان

ماجرا از اختلاف رونالدو و ژرژ ژسوس، سرمربی پرتغال آغاز شد. رونالدو که در دیدار مقابل نروژ روی نیمکت ماند و فرصت بازی پیدا نکرد، پس از اختلاف بر سر نحوه استفاده از او و اظهارات سرمربی در نشست خبری، اردوی تیم ملی را ترک کرد. این اتفاق به‌سرعت از یک اختلاف فنی فراتر رفت و به موضوع اصلی بحث در رسانه‌های پرتغالی تبدیل شد.

رونالدو در بیانیه‌ای که پس از این اتفاق منتشر کرد، ضمن ارائه روایت خود از ماجرا، بابت ترک اردو و خداحافظی نکردن از هواداران عذرخواهی کرد. او همچنین پذیرفت که باید پیامدهای رفتارش را بپذیرد، اما در عین حال از آنچه نقض توافق قبلی با ژسوس می‌دانست، انتقاد کرد. سرمربی پرتغال نیز تأکید داشت که تصمیم نهایی درباره ترکیب و تعویض‌ها با اوست و هیچ بازیکنی فارغ از جایگاه و سابقه‌اش نمی‌تواند این اختیار را از سرمربی بگیرد.

پدرو پروئنسا، رئیس فدراسیون فوتبال پرتغال در واکنش به این بحران از رونالدو حمایت کرد و او را یکی از مهم‌ترین نمادهای هویت ملی پرتغال دانست. پروئنسا با تأکید بر اینکه رونالدو همچنان بخشی از میراث فوتبال این کشور است، اعلام کرد که فدراسیون، سرمربی و بازیکنان خواهان بازگشت او هستند و فرصت لازم برای حل اختلافات در اختیار طرفین قرار دارد. به گزارش رسانه‌های بین‌المللی، بازگشت او برای پنجره بازی‌های ملی ماه نوامبر مطرح شده است.

با این حال، حمایت فدراسیون به معنای پایان پرونده انضباطی نیست. فدراسیون محرومیت موقت رونالدو را در پی آغاز رسیدگی انضباطی اعمال کرده است، تصمیم نهایی درباره مجازات او به مرجع انضباطی مربوط واگذار شده است. بنابراین، استقبال از بازگشت کاپیتان و تعیین پیامدهای رفتار او، دو موضوع جداگانه‌اند.

> اکنون مسأله اصلی برای پرتغال چگونگی بازگشت رونالدو است، نه صرفاً اصل بازگشت او

بهترین بازیکن تاریخ، من هستم

در کنار این جنجال، اظهارات تازه رونالدو درباره جایگاهش در فوتبال جهان نیز توجه رسانه‌ها را جلب کرده است. براساس گزارشی که روز ۱۲ اکتبر از مصاحبه او با CNN بازتاب یافت، رونالدو معتقد است عملکرد و آمار گلزنی‌اش به اندازه کافی مورد توجه قرار نمی‌گیرد. او با اشاره به رکورد گل‌هایش گفت، اگر شمار گل‌هایش به ۹۲۰، ۹۲۵ یا ۹۳۰ برسد، باز هم نتیجه‌گیری‌اش تغییری نخواهد کرد: «بهترین بازیکن تاریخ من هستم، تمام. اعداد خودشان صحبت می‌کنند.» این مصاحبه البته ساعاتی بعد از CNN پاک شد.

این اظهارات در امتداد موضعی است که رونالدو سال‌هاست درباره خودش دارد؛ او بارها گفته است که در ارزیابی شخصی‌اش، بهترین است و قضاوت دیگران این باور را تغییر نمی‌دهد. با این حال، طرح دوباره چنین ادعایی در میانه بحران تیم ملی، به آن معنایی فراتر از یک مقایسه فوتبالی داده است: بحث اکنون تنها بر سر اینکه چه کسی بهترین بازیکن تاریخ است، نیست؛ بلکه درباره نسبت میان جایگاه فردی، مسئولیت کاپیتانی و اقتدار سرمربی نیز هست.

پرتغال، میان احترام به اسطوره و انضباط تیمی

در رسانه‌های پرتغالی، واکنش‌ها یکدست نیست. روزنامه «آبولا» در تحلیل‌های خود به اختلاف روایت رونالدو و ژسوس و دشواری بازگشت بدون حل‌وفصل روشن ماجرا پرداخته است. برخی تحلیلگران نیز از طولانی شدن بحران و تبدیل یک اختلاف داخلی به موضوعی فرساینده برای تیم ملی انتقاد کرده‌اند. در مقابل، اهمیت تاریخی رونالدو و سهم او در موفقیت‌های پرتغال از جمله قهرمانی یورو ۲۰۱۶، همچنان بخش مهمی از استدلال حامیان بازگشت اوست.

اکنون مسأله اصلی برای پرتغال چگونگی بازگشت رونالدو است، نه صرفاً اصل بازگشت او. آیا او پس از طی روند انضباطی دوباره با بازوبند کاپیتانی به میدان می‌رود؟ آیا رابطه‌اش با ژسوس ترمیم خواهد شد؟ و مهم‌تر از همه، آیا طرفین می‌توانند اختلاف را بدون تکرار تنش‌های عمومی پشت سر بگذارند؟

واکنش تاریخی سیتی به تب خاص سکوهای آنفیلد

شش از شش؛ بی‌اعتنا به هیاهو

لیگ برتر

ایلیا بهزاد اول
خبرنگار

تا لحظه اخراج بحث‌برانگیز رایان خرافنبرخ از زمین و ۱۰ نفره شدن لیورپول در تقابل خانگی با منچسترسیتی، سکوهای ملتهب ورزشگاه آنفیلد توجهات بیشتری را به خود جلب کردند اما پس از تغییر در روند بازی، این سیتی انزو مارسکا بود که یکی از ماندگارترین نمایش‌های آبی‌پوشان منچستر را برای هواداران این تیم رقم زد. در اولین بازی پس از جنجال‌های متهم شناخته شدن باشگاه در ۱۱۵ اتهام مربوط به جرایم مدیریتی و مالی، همه انتظار تسلیم شدن سیتی تحت فشار بی‌حدوحصر رسانه‌ها و سکوهای رقیب را داشتند اما عملکرد این تیم در زمین، یک بیانیه بزرگ علیه رقبا و هیاهو بود: تا زمانی که نتایج در زمین مشخص شود، سیتی از پس هر چیزی برمی‌آید.

هواداران لیورپول با شعارهای تند و بنرهای اعتراضی علیه اتهامات سیتی، سعی داشتند جو ورزشگاه آنفیلد را تا حد امکان متشنج کنند اما این جو، به هیچ عنوان نمی‌توانست ضعف عمق ترکیب تیم و عملکرد ضعیف تیم ۱۰ نفره ایرائولا را پوشش دهد. در روز غیبت سوبوسلای، خاکپو، اکیتیکه و ایساک به دلیل مصدومیت، ستارگان گرانقیمت تیم یعنی ویرتز و بارکولا نتوانستند مقابل تیم باهوش سیتی تعیین‌کننده باشند و پس از اخراج هافبک هلندی قرمزها، دنیا روی سر سرمربی جسور اسپانیایی خراب شد. هواداران لیورپول پس از بازی با دلایلی تقریباً قانع‌کننده، دومین شکست متوالی خانگی مقابل سیتی برای نخستین بار از سال ۱۹۵۳ را ناشی از تصمیم سختگیرانه کریس کاوانا برای اخراج خرافنبرخ می‌دانستند اما این مسأله، نمی‌تواند ضعف‌های تیمی را بپوشاند که مشخصاً عمق ترکیب ضعیفی برای حضور در کورس قهرمانی این فصل دارد.

در مقابل سیتی برای خوشحال کردن هواداران که پس از حواشی دو هفته اخیر حمایت قاطع خود را از مالکیت باشگاه نشان داده بودند، سنگ تمام گذاشت. مارسکا پس از کارلو آنچلوتی، پپ گواردیولا و اوله گونار سولشر، تبدیل به چهارمین سرمربی تاریخ لیگ برتر شد که در شش بازی ابتدایی خود با یک تیم به پیروزی می‌رسد. اندرسون گرانقیمت در میانه میدان، فضایی به بازیکنان حریف نداد و جادوی شرکی، درخشش دوباره دوکو مقابل لیورپول و فرصت‌طلبی هالند، عصری رؤیایی را برای سیتی در بندر مرسی‌ساید رقم زد. اما در دل این عصر رؤیایی و صدرنشینی قاطع، همچنان کابوس یک سقوط بزرگ نهفته است. سیتی تا زمان اعلام نهایی رأی این پرونده حساس، در هر ورزشگاه با جو متشنج هواداران رقیب روبه‌رو خواهد بود و همانطور که مارسکا پس از بازی گفت، آنها باید به این فضا عادت کنند؛ فضایی که نه تنها جو باشگاه منچسترسیتی، بلکه فضای کلی این فصل لیگ برتر انگلیس را تحت تأثیر قرار خواهد داد.

تیم بحران‌زده کریک، میهمان جهنم متروپولیتانو

دو تیم، دو دنیای متفاوت

22:30
اتلتیکو مادرید - منچستریونایتد

سرمربی: سیمئونه	سرمربی: کریک
اوبلاک	لامنس
پوبیل	دالو
رومرو	مگوایر
هانکو	یورو
گریمالدو	شاو
سیمئونه	بالبا
یورنته	مایتو
کاردوسو	امبومو
بائنا	فرناندز
کانگ این لی	رشفورد
آلوارز	کنیا

پیش بازی

هواداران منچستریونایتد با بازگشت به لیگ قهرمانان اروپا، انگیزه بسیار زیادی در ابتدای فصل برای تقابل با غول‌های فوتبال اروپا داشتند اما شاید در شرایط فعلی، حتی خوشبین‌ترین هواداران شیطان سرخ نیز از جدال با یک اتلتیکوی آماده در اسپانیا استقبال نمی‌کند. تیم مایکل کریک پس از کسب تنها شش امتیاز در شش بازی اول این فصل لیگ برتر انگلیس و رقم زدن ضعیف‌ترین شروع ۴۰ سال اخیر تیم در لیگ، در شرایطی کاملاً متفاوت به نسبت رقیب خود پا به ورزشگاه ریاض ایر متروپولیتانو خواهد گذاشت. اتلتیکومادرید که لیگ قهرمانان را با شکست نزدیک مقابل لیورپول در آنفیلد آغاز کرد، در ۴ بازی اخیر خود به پیروزی رسیده و در این فصل حتی یک شکست خانگی را هم تجربه نکرده است. علاوه بر این شرایط جسمانی نامناسب بازیکنان منچستریونایتد در این فصل و ۳ تقابل سخت خارج از خانه با اتلتیکو، لیدزیونایتد و کومو، می‌تواند یک دروازه جهنمی را برای مایکل کریک باز کند اما برای تغییر روند نامناسب این فصل یونایتد، هیچ چیز نمی‌تواند به اندازه یک برد حساس در لیگ قهرمانان اروپا راهگشا باشد.

اتلتیکومادرید پس از پیروزی ۲ بریک مقابل آلاوس با گل لحظه آخری کریستین رومرو پا به این بازی می‌گذارد تا روند ضعیف این تیم مقابل رقبای انگلیسی در لیگ قهرمانان اروپا به دست فراموشی سپرده شود؛ آنها در ۱۵ جدال اخیر خود با تیم‌های انگلیسی تنها به ۲ برد رسیده‌اند و در ۱۰ بازی بازنده بوده‌اند؛ هرچند که در ۱۹ میزبانی اخیر از انگلیسی‌ها در مادرید، تیم‌های انگلیسی تنها ۲ بار موفق به کسب پیروزی از اتلتیکو شده‌اند. از طرفی منچستریونایتد در روزهای بحرانی خود، به دنبال تاریخ‌سازی خواهد بود و می‌خواهد پس از ۴ بازی بدون برد، اولین برد رسمی خود را مقابل اتلتیکومادرید تجربه کند؛ چراکه پیروزی در بازی پیش‌فصل امسال جایی در آمارهای رسمی تقابل‌های ۲ تیم ندارد.

نکته مثبت برای اتلتیکو این است که آنها با ترکیبی کامل و بدون مصدوم ماجراجویی اروپایی خود را ادامه می‌دهند اما در طرف مقابل منچستریونایتد، ستارگان زیادی را در اختیار ندارد. ماتیاس دلیخت، پاتریک دورگو، نصیر مزراوی و بنجامین ششکو، غایبین قطعی یونایتد برای این مسابقه هستند و حالا حضور لوک شاو و کوبی مایتو باتوجه به غیبت در تمرین روز دوشنبه منچستریونایتد نیز در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته است. این مسابقه از آخرین فرصت‌های یونایتد برای تغییر شرایط کابوس‌وار شروع فصل خواهد بود وگرنه شاید در آینده‌ای نزدیک و پیش از وقفه بازی‌های ملی آینده در ماه آبان، شاهد یک تغییر دیگر در رأس کادرفنی شیاطین سرخ باشیم.

گالاتاسرای به دنبال پایان دادن به رکورد کاتالان‌ها

بارسلونا در جهنم استانبول

لیگ قهرمانان

بارسلونا در شرایطی برای دیدار با گالاتاسرای راهی استانبول می‌شود که با شروعی بی‌نقص در فصل ۲۷-۲۰۲۶، به دنبال ثبت دهمین پیروزی متوالی خود در تمامی رقابت‌هاست. با این حال، شاگردان هانسی فلیک برای حفظ روند درخشان خود باید از یکی از پرشورترین ورزشگاه‌های فوتبال اروپا عبور کنند؛ جایی که گالاتاسرای با تکیه بر حمایت هواداران و برنامه‌ای تهاجمی، رؤیای متوقف کردن صدرنشین فوتبال اسپانیا را در سر دارد.

بارسلونا پیش از این مسابقه، هشت پیروزی متوالی در لالیگا به دست آورده و لیگ قهرمانان اروپا را نیز با برتری ۵ بر یک مقابل فاینوردآغاز کرده است. این نتایج، تیم فلیک را در موقعیتی قرار داده که می‌تواند با دهمین برد پیاپی، شروع فوق‌العاده خود در فصل جاری را ادامه دهد. اما سفر به ورزشگاه رامس پارک، چالشی متفاوت برای آبی‌واناری‌ها خواهد بود.

گالاتاسرای حمله می‌کند

اوکان بوروک، سرمربی گالاتاسرای، از دشواری مأموریت تیمش آگاه است و بارسلونا را یکی از آماده‌ترین تیم‌های حال حاضر فوتبال جهان می‌داند. با این وجود، قهرمان ترکیه قصد ندارد با عقب‌نشینی و تمرکز صرف بر دفاع، فضای بازی را در اختیار حریف قرار دهد.

بوروک پیش از مسابقه تأکید کرد: «ما فقط دفاع نخواهیم کرد؛ حمله هم می‌کنیم. باید به هر دو جنبه فکر کنیم.»

سرمربی گالاتاسرای همچنین بر ضرورت پرس شدید در تمام مناطق زمین تأکید کرده است؛ رویکردی که می‌تواند بازیسازی از عقب زمین بارسلونا و استفاده این تیم از خط دفاعی جلوکشیده را با دشواری روبه‌رو کند. فشار روی مدافعان و هافبک‌های بارسلونا در مراحل ابتدایی مالکیت توپ، یکی از راه‌هایی است که میزبان می‌تواند برای برهم زدن نظم تاکتیکی تیم فلیک به کار بگیرد.

در سوی مقابل، بارسلونا با تکیه بر کیفیت فنی بازیکنانی چون لامین یامال، پدری و دنی اولمو امیدوار است از فشار ابتدایی میزبان عبور کند و با استفاده از فضاهای ایجادشده، کنترل مسابقه را در دست بگیرد. توانایی کاتالان‌ها در مدیریت جو ورزشگاه و حفظ آرامش زیر فشار، می‌تواند نقشی تعیین‌کننده در سرنوشت بازی داشته باشد.

خاطره سال ۱۹۹۴

گالاتاسرای برای باور به امکان متوقف کردن بارسلونا، به یک خاطره تاریخی نیز تکیه دارد. این تیم در نوامبر ۱۹۹۴ موفق شد با نتیجه ۲ بر یک بارسلونا را شکست دهد؛ نتیجه‌ای که اکنون به انگیزه‌ای برای تکرار شگفتی در فوتبال اروپا تبدیل شده است. بوروک درباره دشواری رویارویی با نماینده اسپانیا گفت: «شکست دادن بارسلونا بسیار دشوار است. ما در سال ۱۹۹۴ یک پیروزی مقابل این تیم داشتیم. کسب نتیجه‌ای مثبت برابر بارسلونا، ما را بسیار خوشحال خواهد کرد.»

رویارویی گوندوغان با تیم سابق

ایلکای گوندوغان نیز یکی از چهره‌های ویژه این مسابقه خواهد بود. هافبک باتجربه آلمانی که در فصل ۲۴-۲۰۲۳ در ۵۱ مسابقه برای بارسلونا به میدان رفت، اکنون در ترکیب گالاتاسرای مقابل تیم سابق خود قرار می‌گیرد. حضور او می‌تواند از نظر شناخت سبک بازی و ویژگی‌های فنی بازیکنان بارسلونا برای میزبان اهمیت داشته باشد.

> گالاتاسرای می‌خواهد با استفاده از حمایت هواداران، پرس تهاجمی و انگیزه تاریخی خود، شب دشواری برای تیم فلیک رقم بزند

بارسلونا برای ادامه روند پیروزی‌های خود و تثبیت موقعیتش در آغاز رقابت‌های اروپایی به سه امتیاز این مسابقه چشم دوخته است؛ در حالی که گالاتاسرای می‌خواهد با استفاده از حمایت هواداران، پرس تهاجمی و انگیزه تاریخی خود، شب دشواری برای تیم فلیک رقم بزند. در استانبول، کیفیت فنی بارسلونا با فشار بی‌امان میزبان روبه‌رو خواهد شد؛ آزمونی که می‌تواند میزان آمادگی کاتالان‌ها برای ادامه فصل را بهتر مشخص کند.